

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 14.11.2011
COM(2011) 730 final

2011/0330 (CNS)

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

Cooperarea administrativă în domeniul accizelor

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 2073/2004 stabilesc un cadru juridic pentru cooperarea administrativă în domeniul accizelor. Dispozițiile respective trebuie revizuite pentru a se lua în considerare introducerea Sistemului informatizat pentru circulația și controlul produselor supuse accizelor (denumit în continuare „EMCS”). EMCS a fost pus în aplicare în temeiul Deciziei nr. 1152/2003/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2003 privind informatizarea circulației și controlului produselor supuse accizelor. EMCS sprijină o abordare mai rapidă și mai integrată pentru ca autoritățile statelor membre să controleze circulația produselor supuse accizelor pe baza unei analize automatizate a riscurilor (a se vedea considerentul 3 din Decizia 1152/2003/CE).

Regulamentul în vigoare al Consiliului oferea un temei juridic pentru o etapă anterioară a proiectului EMCS, în vederea sprijinirii procedurilor manuale asistate de calculator (etapa 0 a EMCS), în așteptarea automatizării sprijinului pentru cooperarea administrativă, prevăzută în etapele 2 și 3 ale EMCS. Articolele privind utilizarea sistemului de înregistrare a operatorilor economici SEED (Sistemul de schimb al informațiilor privind accizele), EWSE (Sistemul de alertă rapidă pentru accize) și MVS (Sistemul de verificare a circulației) au oferit o bază juridică pentru utilizarea acestor instrumente, împreună cu articole mai generale cu privire la cererile de informații, de schimburi automate sau de schimburi spontane. Acestea erau derivate din legislația precedentă în domeniul cooperării administrative, și anume Directiva 77/799/CEE a Consiliului și unele dispoziții ale Directivei 92/12/CEE a Consiliului.

EWSE și MVS sunt, în prezent, eliminate; etapa 2 a EMCS este operațională, iar etapa 3 a EMCS este programată să înceapă în 2012. Etapa 3 a EMCS va putea genera mesaje electronice capabile să înlocuiască EWSE și, într-o primă fază, să înlocuiască parțial MVS, urmând ca ulterior să înlocuiască complet MVS.

Descrierea existentă a SEED din Regulamentul (CE) nr. 2073/2004 este depășită, fiind bazată pe versiunea din etapa 0 a sistemului și, prin urmare, trebuie actualizată. În plus, este necesară o bază juridică clară pentru serviciul oferit de portalul Europa pentru verificarea validității autorizațiilor operatorilor economici („SEED în Europa”).

Etapa 3 va include schimbul automat de mesaje între operatorii economici și administrațiile statelor membre pentru raportarea situațiilor excepționale precum rezultatele controalelor rutiere, raportarea excepțiilor aplicate de operatorii economici și întreruperile definitive ale circulației. În prezent, aceste schimburi sunt operate manual cât mai bine cu putință. Automatizarea fluxurilor de astfel de mesaje va juca un rol important în îmbunătățirea controlului și a cooperării administrative.

Trebuie asigurat un serviciu de statistică și raportare ca parte a proiectului EMCS (CS/MISE – *Central Services / Management Information System Excise* - Servicii centrale / Sistemul de administrare a informațiilor în materie de accize). Acesta este destinat îmbunătățirii calității și frecvenței de raportare cu privire la funcționarea EMCS. Serviciul va elimina parțial necesitatea colectării manuale de statistici operaționale de către statele membre și Comisie. Va fi necesar un temei juridic care să permită colectarea de date din registre de circulație individuale.

Decizia 1152/2003/CE a solicitat Comisiei și statelor membre să finanțeze dezvoltarea, testarea și punerea în aplicare a EMCS. Noul regulament propune, de asemenea, o obligație de continuitate similară pentru statele membre și pentru Comisie pentru întreținerea EMCS și a serviciilor asociate, acum când EMCS a devenit operațional.

Pe lângă aceste modificări specifice, sunt considerate necesare și alte modificări ale conținutului Regulamentului (CE) nr. 2073/2004:

- actualizarea limbajului utilizat în regulament pentru a include noile standarde legislative;
- revizuirea generală a textului, eliminând dispozițiile care nu mai sunt relevante, și structurarea textului într-o manieră mai logică;
- luarea în considerare a noilor proceduri de cooperare administrativă în domeniul accizelor și în alte domenii pentru a oferi un cadru de reglementare mai eficient și mai puțin împovărat atât pentru autoritățile responsabile cu accizele, cât și pentru operatorii economici.

Pentru a furniza o bază legală pentru funcțiile de cooperare administrativă ale EMCS și, în general, pentru a pune în ordine și a crea un document mai ușor de citit și mai coerent, și având în vedere domeniul de aplicare a modificărilor, se propune înlocuirea totală a textului regulamentului actual.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

Utilizarea expertizei

Propunerea a fost elaborată în strânsă colaborare cu un grup de lucru format din specialiști sub auspiciile Comitetului pentru accize (înstituit prin Directiva 2008/118/CE). Serviciile Comisiei au purtat o serie de discuții bilaterale și multilaterale cu statele membre interesate pentru a discuta propunerea mai în amănunt.

Evaluarea impactului asupra serviciilor Comisiei și a statelor membre

Printre noile elemente incluse în prezenta propunere, fundamentale sunt normele juridice care asigură aplicarea EMCS. Impactul aferent trebuie atribuit, în esență, nu textului propus, ci Deciziei nr. 1152/2003/CE, prin care s-a hotărât crearea EMCS. Astfel cum s-a menționat anterior, noul sistem are ca efect, în special, simplificarea deplasării în regim suspensiv de accize și facilitarea realizării unor controale corespunzătoare de către statele membre. Propunerea nu impune noi costuri adiționale pentru operatorii economici supuși plății accizelor în comparație cu situația existentă, deoarece aceasta este în mare măsură limitată la modernizarea instrumentelor și a practicilor existente. Adăugarea de noi facilități statistice și de raportare ar trebui să reducă povara administrativă actuală a administrațiilor statelor membre, îmbunătățind totodată calitatea raportării.

Evaluarea impactului asupra drepturilor fundamentale

Propunerea presupune că statele membre vor recurge într-un mod adecvat și proporțional la articolul 13 din Directiva 95/46/CE, care permite statelor membre să scutească organismele

administrative de obligația de a acționa în conformitate cu toate drepturile de care beneficiază o persoană în temeiul articolului 8 din Carta drepturilor fundamentale. Regulamentul permite statelor membre să recurgă la excepțiile prevăzute la articolul 13 din Directiva 95/46/CE pentru stocarea sau schimbul de informații, în cazurile în care o astfel de restricție este necesară pentru a proteja interese economice sau financiare importante ale unui stat membru sau ale Uniunii Europene, inclusiv aspecte monetare, bugetare sau fiscale. Utilizarea exactă a excepției face obiectul legislației și al practicii administrative naționale, sub rezerva transpunerii Directivei 95/46/CE în legislația națională, precum și sub rezerva principiilor juridice generale de necesitate și proporționalitate a măsurilor adoptate și de relevanță preconizată a informațiilor colectate, stocate sau schimbate. Cu privire la acest aspect, nu există nicio modificare a drepturilor și obligațiilor statelor membre comparativ cu drepturile și obligațiile definite în regulamentul actual privind cooperarea administrativă în domeniul accizelor.

Prelucrarea datelor de către Comisie este limitată la următoarele domenii:

- (1) furnizarea unui canal de comunicare sigur (CCN/CSI) între administrațiile statelor membre. Acest canal este utilizat pentru transmiterea de mesaje structurate implicând schimbul de informații la cerere, schimbul automat de informații și transmiterea spontană de informații, care pot contribui la aplicarea corectă a legislației în domeniul accizelor;
- (2) furnizarea unui mecanism pentru copierea datelor de înregistrare a operatorilor economici supuși plății accizelor între statele membre;
- (3) extragerea de date în scopuri statistice.

Domeniul nr. 1 (canalul sigur de comunicare) poate viza informații obținute de statele membre care au făcut recurs la excepțiile autorizate prin articolul 13 din Directiva 95/46/CE, în cazul în care un stat membru trebuie să facă schimb de informații cu un alt stat membru pentru a stabili o imagine clară și completă a respectării legislației în domeniul accizelor. Comisia presupune că utilizarea articolului 13 este limitată la cazurile în care notificarea persoanei în cauză ar putea afecta, conform unei presupuneri rezonabile, evaluarea respectării legislației în domeniul accizelor de către statele membre respective. Se presupune că sfera informațiilor prelucrate în temeiul prezentului proiect de regulament este necesară pentru garantarea aplicării corecte a legislației în materie de accize (proiectul de articol 1, precum și explicațiile de mai jos referitoare la această dispoziție). Statele membre trebuie să își respecte obligațiile prevăzute în tratat și în legislația națională derivată din Directiva 95/46/CE cu privire la drepturile persoanelor fizice în temeiul articolului 8, precum și în principiile juridice generale de necesitate și proporționalitate. Măsurile naționale nu sunt specificate în prezentul regulament deoarece acest lucru nu este necesar. Comisia presupune, de asemenea, că în exercitarea competențelor conferite prin prezentul regulament, statele membre respectă toate celelalte obligații care le revin prin tratate.

Comisia furnizează doar un mecanism de comunicare pentru schimbul de date colectate și stocate de statele membre, fără a deține acces operațional la datele în sine, cu excepția întreținerii sistemului. Responsabilitatea Comisiei în conformitate cu prezenta propunere este de a asigura confidențialitatea și transmiterea corectă a datelor care îi sunt încredințate.

Domeniul nr. 2 (copie în oglindă a înregistrărilor operatorilor economici naționali) nu necesită utilizarea articolului 13 de către statele membre, deoarece informațiile sunt furnizate chiar de

către persoanele în cauză. Statele membre ar trebui să notifice persoanele cu privire la datele respective, iar persoanele în cauză ar trebui să poată corecta înexactitățile identificate. În vederea abordării acestui drept, propunerea conține o reiterare a necesității de a permite accesul persoanelor la propriile date în domeniu, precum și de a oferi posibilitatea de corectare a erorilor. Cu toate acestea, Comisia nu deține acces operațional și, prin urmare, nu are posibilitatea de a modifica datele, deoarece acest fapt ar presupune ca Comisia să exercite controlul asupra registrelor naționale ale operatorilor economici, din moment ce responsabilitatea principală a TAXUD este de a asigura confidențialitatea permanentă a informațiilor prelucrate. Serviciul public care permite verificarea validității autorizațiilor utilizează un extras al datelor de înregistrare a operatorilor economici supuși plății accizelor care include doar un număr al autorizației pentru accize și care nu include informații, cum ar fi nume sau adresă, care să permită identificarea persoanelor. Comisia furnizează o adresă electronică de contact asociată serviciului. În cazul în care un operator economic consideră că informațiile furnizate nu sunt exacte, Comisia oferă operatorului economic detalii privind administrația statului membru responsabilă cu prelucrarea datelor operatorului economic în cauză.

Domeniul nr. 3 presupune doar extragerea de date operaționale anonime care urmează să fie utilizate pentru rapoarte statistice. Extrasul nu conține elemente de identificare a operatorilor economici care iau parte la circulația unor produse supuse accizelor.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Rezumatul acțiunii propuse

Comisia propune Consiliului să adopte un nou regulament privind cooperarea administrativă în domeniul accizelor care să înlocuiască actualul regulament al Consiliului în domeniu.

Scopul este de a alinia legislația în domeniu cu posibilitățile create de dezvoltarea EMCS și de a oferi pentru acestea un temei juridic mai clar definit și mai cuprinzător, care să permită înlocuirea actualelor proceduri manuale și semiautomatizate.

Un al doilea scop este de a defini cu mai mare claritate drepturile și obligațiile statelor membre și pe cele ale Comisiei în domeniu atât în cadrul sferei de aplicare a EMCS, cât și la nivel mai general.

O astfel de abordare va permite și va încuraja o cooperare mai strânsă între statele membre și va alinia mai bine legislația în domeniu cu dispozițiile adoptate recent referitoare la cooperarea administrativă în domeniul TVA-ului și al impozitării directe.

Temeiul juridic

Articolul 113 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Principiul subsidiarității

Principiul subsidiarității se aplică în măsura în care propunerea nu intră sub incidența competențelor exclusive ale Uniunii Europene.

Obiectivele propunerii nu pot fi atinse într-o măsură suficientă de către statele membre din motivul prezentat în continuare.

Obiectul propunerii constă în înlocuirea Regulamentului (CE) nr. 2073/2004 al Consiliului cu dispoziții care îndeplinesc aceeași funcție, și anume furnizarea unui cadru juridic comun pentru cooperarea administrativă în domeniul specific al produselor supuse accizelor și utilizarea deplină a funcționalităților sistemului EMCS.

Acest obiectiv nu poate fi atins într-o măsură suficientă prin acțiuni individuale ale statelor membre și poate fi îndeplinit mai eficient la nivelul Uniunii Europene. În absența prezentei propuneri și a actualului regulament, schimbul de informații dintre statele membre s-ar putea realiza doar prin negocierea de tratate bilaterale. Este puțin probabil ca astfel de acorduri bilaterale să poată fi susținute de către statele membre în cauză prin sisteme electronice deoarece costurile aferente unui acord bilateral ar fi excesive. De asemenea, diferențele dintre acordurile bilaterale ar putea să împiedice funcționarea eficientă a pieței unice.

Principiul proporționalității

Propunerea respectă principiul proporționalității din motivul (motivele) expus(e) în continuare.

Măsura propusă doar stabilește norme de procedură și instrumente comune pentru facilitarea cooperării administrative zilnice dintre statele membre, care rămân așadar pe deplin responsabile de organizarea lor internă și de alocarea resurselor proprii, de selectarea cazurilor care să facă obiectul cooperării administrative internaționale și de utilizarea rezultatelor.

Acțiunea propusă nu va atrage după sine o sarcină financiară și administrativă suplimentară pentru Uniune, administrațiile naționale, autoritățile regionale și locale, operatorii economici și cetățeni, ci, dimpotrivă, va permite raționalizarea costurilor umane și financiare prin instituirea unei abordări comune a cooperării administrative internaționale.

Alegerea instrumentelor

Instrumentul propus: regulament.

Alegerea instrumentului este în perfectă conformitate cu actualul act juridic în vigoare. Un regulament furnizează un cadru comun de activitate care poate fi aplicat imediat după înlocuirea regulamentului în vigoare.

Propunerea vizează să ofere baza pentru o modernizare a cadrului comun existent de cooperare administrativă între statele membre. Regulamentul vizează doar cooperarea administrativă și nu afectează apropierea legislațiilor naționale privind gestionarea circulației produselor supuse accizelor sau impozitarea produselor supuse accizelor, ambele făcând obiectul altor acte juridice.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Orice impact financiar legat de introducerea etapei 3 a EMCS rezultă din Decizia 1152/2003/CE. Impactul bugetar al dezvoltării și operării unui nou serviciu pentru colectarea de statistici, precum și al angajamentului de a continua dezvoltarea, întreținerea și

operarea sistemului în general este inclus în cheltuielile din cadrul Programului Fiscalis 2013¹, prin urmare nu va fi detaliat în prezentul document.

5. INFORMAȚII SUPLIMENTARE

Abrogarea legislației în vigoare

Prin adoptarea propunerii se abrogă legislația în vigoare, și anume Regulamentul (CE) nr. 2073/2004.

Simplificare

Propunerea prevede simplificarea legislației, simplificarea procedurilor administrative aflate în sarcina autorităților publice (ale UE sau naționale), precum și a procedurilor administrative care revin entităților private.

Legislația conduce la simplificare administrativă deoarece cuprinde măsuri comune care sunt ușor de interpretat și de aplicat și care merg mai departe în acest sens decât măsurile conținute de Regulamentul (CE) nr. 2073/2004.

Autoritățile publice vor putea utiliza instrumente comune într-un cadru organizațional predefinit. Acest set de măsuri va simplifica recurgerea la cooperarea administrativă internațională la scară europeană. Extinderea domeniului de aplicare a legislației UE va însemna că autoritățile administrative nu vor fi nevoite să recurgă la legislații diferite, fiecare cu norme și condiții proprii, în funcție de tipul problemei pentru care solicită asistența.

Explicarea detaliată a propunerii

Explicația prezentată în continuare, detaliată pe articole, se axează pe dispozițiile care sunt noi sau care au fost modificate substanțial în comparație cu dispozițiile corespunzătoare din Regulamentul (CE) nr. 2073/2004. Tabelul de corespondență anexat la noul regulament propus trebuie utilizat pentru a corela dispozițiile noi cu cele în vigoare din Regulamentul (CE) nr. 2073/2004.

Capitolul I – Dispoziții generale

Articolul 1 – Obiect și domeniu de aplicare

Acest articol reflectă faptul că domeniul de aplicare a regulamentului va fi extins astfel încât să cuprindă cooperarea administrativă în vederea asigurării aplicării legislației în domeniul accizelor în integralitatea sa, nu doar a evaluării corecte a accizelor. Acesta stabilește, de asemenea, principiul potrivit căruia regulamentul nu va afecta aplicarea, în statele membre, a normelor privind asistența juridică reciprocă în materie penală.

Criteriul „necesității” are rolul de a crea condițiile pentru schimbul de informații în domeniul accizelor în măsura impusă de nevoile reale ale administrațiilor fiscale, îndeplinind totodată criteriile cuprinse în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene în ceea ce privește datele cu caracter personal [articolul 8 și articolul 52 alineatul (1)]. Concret, o cerere de

¹ JO L 330, 15.12.2007, p 1.

informații poate fi considerată „necesară”, de exemplu, dacă aceasta folosește la verificarea suspiciunilor anchetatorilor că operatorii economici ar putea fi implicați sau au fost implicați în activități care reprezintă nereguli din punctul de vedere al accizelor. Pe de altă parte, termenul „necesar” clarifică faptul că statele membre nu au posibilitatea de a se implica în „anchete pentru găsirea probelor” sau de a solicita informații puțin probabil a fi relevante pentru situația privind accizele a unei anumite persoane, a unui grup sau a unei categorii verificabile de persoane.

Articolul 2 – Definiții

A fost introdusă o serie de noi definiții pentru a reflecta implementarea etapelor 2 și 3 ale EMCS, care nu sunt incluse în Regulamentul (CE) nr. 2073/2004, precum și pentru alinierea cu Directiva 2008/118/CE a Consiliului. Acestea sunt „schimb generat de un eveniment”, „operator economic”, „cod de acciză”, „document administrativ electronic”, „document de asistență administrativă reciprocă” și „document alternativ de asistență administrativă reciprocă”. Alte definiții au fost ușor modificate.

Articolele 3-6 – Autorități competente, biroul central de legătură pentru accize (CELO), departamente de legătură

Propunerea este o continuare a măsurilor în vigoare prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2073/2004, unde se face distincția între autoritatea competentă, care este responsabilă din punct de vedere juridic pentru schimburile de informații și în numele căreia sunt efectuate astfel de schimburi, și contactele directe dintre departamentele și funcționarii aflați sub autoritatea juridică delegată a unei autorități competente. Măsurile sunt supravegheate de un birou central de legătură pentru accize care funcționează, de asemenea, ca prim punct de contact. Motivul este acela că, având în vedere domeniul de aplicare a regulamentului și diferențele dintre statele membre în ceea ce privește organizarea și funcționarea departamentelor guvernamentale și ale statului membru în general, nu este posibilă stabilirea unor norme unitare în această privință; în unele state membre, de exemplu, autoritățile competente sunt, de regulă, autoritățile sau serviciile responsabile cu accizele, în timp ce în alte state membre alte organisme pot îndeplini anumite sarcini în legătură cu asistența administrativă în domeniu. Fiecare stat membru are libertatea de a decide să își schimbe autoritatea competentă. În acest caz, statul membru respectiv este obligat să informeze Comisia și celelalte state membre.

Prin urmare, aceste articole nu impun restricții asupra modalității în care statele membre aleg să se organizeze pe plan intern, în afară de cerința de a avea un prim punct de contact. În consecință, propunerea continuă să furnizeze un cadru juridic clar pentru cooperare descentralizată și conferă un rol esențial birourilor centrale de legătură pentru accize, clarificând în același timp funcțiile pentru care acestea dețin principala responsabilitate.

Articolul 7 – Informații sau documente obținute cu autorizarea sau la solicitarea autorității judiciare

În cazurile în care informațiile solicitate implică derularea de anchete în numele autorităților judiciare sau pentru acestea, schimbul de informații este uneori refuzat sau considerabil întârziat. Acest fapt poate împiedica autoritatea administrativă a statului membru solicitant să inițieze proceduri administrative sau juridice eficiente și prompte împotriva infractorilor. Prin urmare, articolul 7 definește datoria statelor membre de a coopera în cazurile în care este

vorba despre proceduri penale, cu respectarea corespunzătoare a normelor privind cooperarea judiciară în materie penală.

Capitolul II – Cooperarea la cerere

Propunerea definește drepturile și obligațiile statelor membre și face distincția între cererile de informații și anchetele administrative, prezența funcționarilor în birourile administrative și participarea acestora la anchetele administrative, utilizarea de controale simultane și solicitările de notificare. Articolul 11 stabilește un termen de trei luni pentru comunicarea informațiilor de la data primirii cererii (o lună în cazul în care informațiile sunt deja disponibile), dar permite, de asemenea, alte termene în cazuri individuale.

Articolul 8 – Îndatoririle generale ale autorității solicitate

Articolul 8 corespunde în mare parte articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 2073/2004. Articolul 8 alineatul (1) constituie temeiul juridic pentru toate cererile de informații efectuate utilizând EMCS sau în alt mod. Alineatul (2) obligă autoritatea solicitată să deruleze anchete administrative dacă acestea sunt necesare pentru a obține informațiile solicitate. În acest sens, alineatul (3) prevede că cererile de informații pot include o cerere întemeiată de efectuare a unei anchete administrative. Statul membru solicitat poate decide, cu toate acestea, că nu este necesară o anchetă, dar, în acest caz, trebuie să informeze imediat statul membru solicitant cu privire la motivele pentru care a decis neefectuarea unei astfel de anchete. Pentru a evita refuzurile arbitrare, lista cu motivele juridice care stau la baza unui astfel de refuz este prezentată la articolul 25. Astfel cum este cazul în prezent, autoritatea solicitată procedează ca și când ar acționa pe cont propriu sau la cererea altei autorități din statul său membru.

Articolele 9-10 – Forma cererii și a răspunsului și furnizarea documentelor

Articolul 9 actualizează articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 2073/2004 pentru a garanta faptul că cererile și răspunsurile în temeiul articolului 8 se vor efectua în mod normal utilizând EMCS. Detaliile privind procesele de business, schimburile de informații și procedurile alternative vor fi cuprinse într-un act de punere în aplicare a prezentului regulament, adoptat în conformitate cu articolul 35 alineatul (2), care va furniza un temei juridic pentru procedurile operaționale și specificațiile mesajului prevăzute în secțiunea IV din Specificația funcțională a sistemului de accize (FESS).

Cu toate acestea, este imposibil să se prevadă toate formele de cereri de informații și de cereri de anchete administrative. Este necesar, de asemenea, să se facă schimb de dovezi și documente justificative. Prin urmare, este important să se recunoască faptul că domeniul de aplicare a articolului 8 include, de asemenea, schimbul de informații care nu ține, în prezent, de EMCS. Cererile respective trebuie să aibă în continuare un temei juridic și ar trebui transmise pe cât posibil în format electronic pentru a evita sarcina inutilă pentru administrațiile statelor membre. Un exemplu îl reprezintă utilizarea sistemului de poștă electronică CCN pentru schimbul de informații între birourile centrale de legătură pentru accize.

Articolul 10 permite utilizarea de copii legalizate și de extrase pentru a evita necesitatea de a transfera documente originale a căror prelucrare ar spori sarcina administrativă.

Articolul 11 – Termene

La articolul 11, Comisia propune un termen maxim normal de trei luni pentru furnizarea informațiilor, ca și în Regulamentul (CE) nr. 2073/2004. În cazul în care statul membru solicitat deține deja informațiile cerute, termenul normal se reduce la o lună. În cazuri speciale, precum cazurile de fraudă deosebit de complexe care implică mai multe state membre, poate fi stabilit, de comun acord, un alt termen. În cazul în care autoritatea solicitată nu poate răspunde cererii în termenul prevăzut, aceasta trebuie să informeze imediat autoritatea solicitantă cu privire la motivele pentru care îi este imposibil să facă acest lucru și să indice data la care ar putea oferi un răspuns.

Articolul 12 – Participarea funcționarilor din alte state membre la anchetele administrative

Ca și în Regulamentul (CE) nr. 2073/2004, acest capitol al propunerii furnizează, de asemenea, un temei juridic pentru funcționarii responsabili cu accizele care urmează să fie prezenți pe teritoriul unui alt stat membru pentru a face schimb de informații și a participa ca observatori la anchetele administrative. Comisia propune o mică modificare de formulare a actualului regulament pentru a clarifica faptul că, de comun acord, funcționarii dintr-un alt stat membru sunt autorizați să fie prezenți oriunde sunt autorizați să se afle funcționarii statului membru.

Articolul 13 – Controalele simultane

Comisia continuă să considere că controalele simultane contribuie în mod pozitiv la cooperarea administrativă și că acestea ar trebui să facă parte integrantă din planurile standard de control ale statelor membre. În cazurile în care sunt suspectate nereguli sau infracțiuni transfrontaliere în materie de accize, controalele simultane pot fi instrumente foarte eficiente pentru administrațiile statelor membre în ceea ce privește respectarea legislației și controlul .

Unele controale multilaterale sunt finanțate prin programul Fiscalis 2013 pentru a încuraja statele membre să includă controalele simultane în planurile lor de control. Comisia propune doar o mică modificare a textului existent al regulamentului (înlocuirea „biroului central de legătură” cu „biroul central de legătură pentru accize”).

Articolul 14 – Cereri de notificare a deciziilor și măsurilor administrative

Acest articol permite destinatarilor să fie informați cu privire la deciziile care îi privesc, adoptate de autoritatea solicitantă, excluzând notificările de creanțe. Propunerea se limitează la actualizarea trimiterii la Directiva privind recuperarea, deoarece Directiva 76/308/CEE a fost înlocuită cu Directiva 2010/24/UE din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri².

Capitolul III – Schimb de informații fără cerere prealabilă

Articolele 15-18 – Schimbul obligatoriu, schimbul facultativ și monitorizare

Comisia propune o serie de modificări la acest capitol pentru a crea un cadru logic și ușor de înțeles pentru schimbul automat și cel spontan, împreună cu un cadru flexibil al drepturilor juridice pentru statele membre care ar dori să meargă mai departe de schimburile automate prevăzute în secțiunea 4 din FESS. Propunerea introduce, de asemenea, conceptul de „monitorizare”, similar conceptului de „feedback” în domeniul TVA-ului și al impozitării

² JO L 4, 31.3.2010, p 1.

directe. Aceasta este o raportare voluntară a unui stat membru care solicită sau primește informații cu privire la utilitatea informațiilor primite. Monitorizarea poate contribui în mod pozitiv la calitatea informațiilor schimbate. Această funcționalitate nu face parte în prezent din EMCS.

Actualul regulament conține deja articole care reglementează schimbul automat sau obligatoriu, iar unele state membre au utilizat posibilitățile legale de a face schimb de rapoarte lunare și de a transmite informații. Cu toate acestea, nu există suficientă claritate în actualul regulament cu privire la drepturile și obligațiile create de articolele respective, la care se adaugă existența unui articol separat care reglementează Sistemul de alertă rapidă pentru accize (EWSE), care reprezintă de fapt o formă specială de schimb spontan sau facultativ corelat cu un mecanism obligatoriu de „feedback” în cazul mesajelor de avertizare.

Mesajele informative EWSE au devenit caduce odată cu implementarea etapei 2 a EMCS, rolul acestora fiind înlocuit cu trimiterea de documente administrative în format electronic (e-AD) de către statul membru de expediere. Mesajele de avertizare EWSE rămase au devenit caduce odată cu implementarea etapei 3 a EMCS, care include asistență pentru schimbul spontan și care va înlocui această funcție.

Articolul 15 din propunere obligă în continuare statele membre să transmită informații către oricare alt stat membru în cazul în care se presupune că a avut loc o încălcare sau o neregulă sau în cazul în care o încălcare sau o neregulă poate avea urmări într-un alt stat membru sau în cazul în care există un risc de fraudă sau de pierdere a accizelor. În plus, articolul autorizează utilizarea de mesaje EMCS pentru efectuarea schimbului de informații în cazul în care astfel de mesaje sunt disponibile pentru a transmite informațiile în cauză. De asemenea, articolul 15 autorizează schimbul de mesaje care raportează asupra situațiilor excepționale care pot surveni pe durata circulației unor produse supuse accizelor, astfel cum se prevede în secțiunea 4 din FESS. Se intenționează ca schimbul de rapoarte privind situațiile excepționale care pot surveni pe durata circulației în regim suspensiv a unor produse supuse accizelor să devină obligatoriu. Un act de punere în aplicare va stabili diferențele categorii de informații care pot fi schimbate automat, în mod obligatoriu sau facultativ. Statele membre vor avea posibilitatea de a opta pentru participare sau neparticipare la schimbul automat pe baza acestor categorii. Lista categoriilor va fi revizuită anual. De asemenea, articolul 16 din propunere prevede clar faptul că nu există nicio intenție de restricționare a acordurilor existente pe care statele membre le pot avea cu privire la schimburile bilaterale sau multilaterale de informații.

Câteva exemple de utilizare posibilă a schimburilor automate sunt următoarele:

(a) situațiile în care se suspectează acțiuni de fraudă într-un alt stat membru; exemplu: în cazul în care un raport de primire EMCS nu a fost înapoiat și nu s-a oferit nicio explicație cu privire la acest fapt și se suspectează că produsele supuse accizelor expediate au fost deturnate în statul membru de destinație;

(b) situațiile în care există un risc ridicat de fraudă într-un alt stat membru; exemplu: accizele sunt plătite într-un stat membru unde rata este scăzută, iar produsele sunt deplasate în temeiul unui acord privind produsele supuse accizelor eliberate pentru consum, dar produsele nu sunt primite de destinatar, acestea fiind deturnate către piața din statul membru unde rata este ridicată;

(c) situațiile în care, pe teritoriul unui stat membru, este descoperită o fraudă care ar putea avea ramificații într-un alt stat membru; exemplu: statul membru care descoperă prezența

fizică neregulată de produse supuse accizelor suspectează că fraudă respectivă este posibil să fi fost comisă în statul membru de plecare, implicând sub-raportare sau transmitere de informații eronate privind produsele supuse accizelor într-un e-AD.

Articolul 16 permite statelor membre să inițieze o transmitere de informații în cazul în care informațiile nu se încadrează în categoriile pe baza cărora statele membre fac schimb automat de informații, posibil ca urmare a descoperirii unei nereguli neobișnuite, dar importante din punct de vedere economic. Articolul 16 propune, de asemenea, ca posibilitate, stabilirea unei proceduri de monitorizare care să poată fi utilizată de autoritatea solicitantă pentru a preciza autorității solicitate dacă informațiile furnizate au fost utile. Experiența în domeniul TVA-ului și al impozitării directe a demonstrat că un astfel de „feedback” este un factor motivațional important pentru utilizarea la scară mai largă a schimburilor spontane și poate ajuta autoritatea solicitantă să-și completeze propriile informații în privința unui caz.

În concluzie, propunerea intenționează să definească un cadru flexibil și eficient pentru respectivele tipuri de schimburi de informații între statele membre.

Capitolul IV – Stocarea și schimbul de informații privind operatorii economici și statistici specifice tranzacțiilor din cadrul Uniunii

Cele patru articole din acest capitol combină domeniile de aplicare ale capitolelor IV și V din Regulamentul (CE) nr. 2073/2004. Odată cu înlocuirea EWSE și a MVS cu instrumentele furnizate de etapa 3 a EMCS, articolele care făceau referire la acestea au fost eliminate. Noul domeniu de aplicare a acestui capitol nou este mai clar definit ca fiind constituit din aspectele cooperării administrative în privința cărora serviciile Comisiei furnizează asistență operațională pentru activitățile de cooperare administrativă desfășurate de statele membre, deținând, de asemenea un rol de coordonare și de facilitare.

Articolul 19 – Stocarea și schimbul de informații conținute în bazele de date electronice

Acest articol descrie acordurile pentru baza de date electronică distribuită cunoscută sub denumirea de SEEDv.1, care diferă în unele privințe de baza de date precedentă, descrisă în Regulamentul (CE) nr. 2073/2004. Articolul descrie, de asemenea, obligația statelor membre și a serviciilor centrale ale Comisiei de a se asigura că detaliile din registre sunt actualizate și exacte astfel încât circulația în regim suspensiv a produselor supuse accizelor să poată demara imediat, iar circulația către destinații neautorizate să nu poată avea loc. În sfârșit, articolul 19 oferă un temei juridic clar pentru serviciul „SEED în Europa”, care permite operatorilor economici supuși plății accizelor să verifice validitatea autorizațiilor partenerilor lor comerciali.

Articolul 20 – Accesul la informații și corectarea acestora

Articolul 20 explică faptul că operatorii economici au dreptul de a verifica informațiile făcute publice pe „SEED în Europa” cu privire la detaliile autorizației lor prin introducerea numărului autorizației pentru accize. Aceștia au, de asemenea, dreptul de a li se corecta orice greșală apărută în informațiile făcute publice de statul membru care eliberează autorizația. Comisia se angajează să transmită astfel de cereri de corectare autorității competente corespunzătoare. Pentru accesul la informații care nu sunt făcute publice, referitoare la operatorii economici, și corectarea acestor informații, la care Comisia nu are acces, operatorul economic trebuie să se adreseze în continuare autorității competente relevante.

Articolul 21 – Reținerea datelor

Acest articol stabilește că toate informațiile stocate în cadrul EMCS ar trebui să fie disponibile timp de cel puțin trei ani, în funcție de politica de reținere a informațiilor a autorității competente și, în plus, că informațiile ar trebui puse la dispoziția altor state membre on-line. Acest lucru este necesar pentru a evita întârzierile excesive în cazurile în care statele membre efectuează analize de risc ale datelor istorice.

Conform legislației privind protecția datelor, după expirarea perioadei de reținere, astfel de date trebuie șterse sau modificate astfel încât să se elimine informațiile care ar putea fi utilizate pentru identificarea persoanelor.

Articolul 22 – Dispoziții de punere în aplicare pentru informațiile stocate

Articolul 22 prevede dispoziții de punere în aplicare pentru stocarea și corectarea datelor.

Capitolul V – Condiții comune care reglementează asistența

Acest capitol grupează o serie de cerințe și limite comune privind furnizarea de asistență.

Articolul 23 – Regimul lingvistic

Acest articol a fost reformulat în propunere pentru o exprimare mai clară a sensului său. Ar trebui să fie necesară o utilizare mai scăzută a traducerilor datorită susținerii mai bune a interfețelor multilingvistice în cadrul EMCS.

Articolele 24 – Calitatea serviciului

O nouă obligație de întreținere a sistemului informatizat este propusă atât Comisiei, cât și statelor membre astfel încât corecturile și actualizările să fie dezvoltate și aplicate în conformitate cu repere de planificare convenite. Detaliile acestor acorduri vor fi cuprinse într-un acord privind nivelul serviciilor care precizează obligațiile reciproce ale Comisiei și ale statelor membre. De asemenea, Comisia și statele membre vor menține o politică de securitate pentru sistemul informatizat.

Articolul 25 – Limite generale ale îndatoririlor autorităților solicitate

În temeiul acestui articol, autoritatea solicitată are dreptul de a refuza efectuarea de anchete sau furnizarea de informații în cazul în care autoritatea solicitantă nu și-a epuizat sursele obișnuite de informare, în cazul în care practicile legislative sau administrative ale statului membru solicitat să furnizeze informații nu permit autorităților sale fiscale să deruleze astfel de anchete sau să colecteze ori să utilizeze astfel de informații în scopuri proprii sau în cazul în care transmiterea informațiilor respective ar contraveni ordinii publice sau ar conduce la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui proces comercial. Articolul a fost actualizat pentru a indica în mod clar faptul că această excludere nu justifică refuzul comunicării de informații pentru simplul fapt că acestea sunt deținute de o instituție financiară.

Articolul 25 alineatul (5) din propunere prevede că autoritatea solicitată trebuie să informeze autoritatea solicitantă și Comisia cu privire la motivele care stau la baza refuzului unei cereri de asistență reciprocă.

Articolul 26 - Cheltuieli

Acest articol a fost reformulat față de echivalentul său din Regulamentul (CE) nr. 2073/2004. Permisivitatea ca autoritatea solicitată să solicite rambursarea altor cheltuieli decât cele aferente experților externi contravine obligației generale a autorității solicitate de a trata cererile de cooperare administrativă ca și când ancheta solicitată ar fi efectuată în numele său.

Articolul 27 – Suma minimă

Acest articol conferă Comitetului pentru accize competența de a stabili un prag minim pentru accizele datorate, pentru a evita utilizarea disproporționată a regulamentului.

Articolul 28 – Secretul oficial, protecția datelor și utilizarea informațiilor comunicate în temeiul prezentului regulament

Acest articol clarifică utilizările cărora le pot fi destinate informațiile colectate. Protecția datelor a fost extinsă la protecția informațiilor care ar putea să nu fie legate de acțiunile desfășurate, la care un funcționar a avut acces pe durata îndeplinirii îndatoririlor sale. În alte privințe, nu există nicio modificare substanțială a dispozițiilor actuale cu excepția actualizării trimiterilor la alte texte legislative.

Informațiile schimbate fac obiectul dispozițiilor privind secretul oficial și pot fi divulgate numai în scopuri precise. Aceste scopuri includ proceduri judiciare sau administrative implicând sancțiuni, inițiate ca urmare a încălcării legislației fiscale. De asemenea, informațiile pot fi utilizate în scopul stabilirii bazei de evaluare, al colectării și controlului accizelor și al monitorizării circulației produselor supuse accizelor. Astfel de informații pot fi, de asemenea, utilizate pentru stabilirea altor taxe sau impozite reglementate prin Directiva 2010/24/UE din 16 martie 2010. Articolul prevede, de asemenea, un temei juridic pentru schimburile dintre autoritățile pentru accize și alte autorități fiscale din același stat membru.

Ca și în actualul regulament, statele membre restricționează sfera obligațiilor și a îndatoririlor definite la articolul 10, la articolul 11 alineatul (1) și la articolele 12 și 21 din Directiva 95/46/CE pentru a proteja, atunci când este necesar, interesele financiare ale statelor membre și ale Uniunii Europene, conform articolului 13 din Directiva 95/46/CE. Aceste scutiri permit nedivulgarea existenței unei anchete și reutilizarea în alte scopuri ale datelor referitoare la accize, colectate inițial de la operatorul economic sau de la alte părți.

Articolul 29 – Accesul la informații cu autorizarea Comisiei

Acest articol stabilește baza pentru accesul la date al persoanelor autorizate de Comisie, în vederea limitării accesului la minimul necesar pentru întreținerea și operarea sistemului.

Articolul 30 – Valoarea probatorie a informațiilor obținute

Textul acestui articol este același ca și cel al articolului 32 din actualul regulament, care stabilește echivalența valorii probatorii a informațiilor obținute prin schimb de informații și a dovezilor obținute de alte autorități în cadrul aceluiași stat membru.

Articolul 31 – Obligația de a coopera

Textul acestui articol este același ca cel al articolului 33 din actualul regulament. Scopul acestor dispoziții este de a asigura coordonarea eficace, la nivel național și la nivelul Uniunii Europene, solicitând statelor membre să adopte toate măsurile necesare în acest scop.

Articolul 32 – Relațiile cu țările terțe

Acest articol permite statului membru să transmită informații dintr-o țară terță către alte state membre dacă informațiile sunt utile și permite, de asemenea, ca informațiile să fie transmise către țări terțe dacă țara terță a încheiat un acord de tratare a informațiilor în conformitate cu principiul prevăzut în Directiva 95/46/CE.

Articolul 33 – Asistența acordată operatorilor economici

Acest articol reglementează serviciul prevăzut la articolul 24 alineatul (3) din actualul regulament prin care un stat membru poate cere unui alt stat membru să efectueze o anchetă administrativă pentru a găsi documentația care lipsește.

Capitolul VI – Evaluare și dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 34 – Evaluarea acordurilor, colectarea de statistici operaționale și raportare

Ca și în cazul actualului regulament, scopul propunerii este de a pune în aplicare acorduri eficace de asistență reciprocă și de schimb de informații care să prevină fraudă în cazul circulației produselor supuse accizelor în interiorul Uniunii. Propunerea conferă Comisiei responsabilitatea supravegherii cooperării administrative, dar nu conferă Comisiei în niciun caz un rol operațional în detectarea și combaterea fraudei fiscale. Cu toate acestea, având în vedere dimensiunea internă a fraudei în cadrul Uniunii în ceea ce privește accizele, este esențială combaterea acestora la nivelul Uniunii Europene prin eforturile combinate ale statelor membre și ale Comisiei. Responsabilitatea pentru măsurile necesare pentru prevenirea fraudei în cazul circulației produselor supuse accizelor în cadrul Uniunii revine statelor membre, dar Comisia joacă un rol de coordonare și de facilitare. Prin urmare, statele membre furnizează toate informațiile statistice necesare pentru evaluarea reciprocă a eficienței cooperării administrative. Datele care urmează să fie colectate și metoda de evaluare prin raportare, acum când EMCS este operațional, vor fi redefinite printr-un act de punere în aplicare după finalizarea discuțiilor aflate în desfășurare cu statele membre. Acest articol va constitui, de asemenea, temeiul juridic pentru colectarea directă de date referitoare la circulație pentru elaborarea rapoartelor statistice utilizând aplicația CS/MISE, eliminând astfel, în mare parte, necesitatea colectării manuale de astfel de statistici de către statele membre și îmbunătățind, în consecință, precizia și promptitudinea raportării.

De asemenea, statele membre ar trebui să furnizeze oricare alte informații privind metodele și practicile utilizate sau presupuse a fi utilizate și care contravin legislației în domeniul accizelor. Comisia va raporta toate informațiile respective celorlalte state membre astfel încât acordurile de cooperare administrativă încheiate în temeiul prezentului regulament sau al legislației în domeniul accizelor să poată fi permanent îmbunătățite și astfel încât statele membre și Comisia să poată adapta cooperarea administrativă pentru a face față noilor amenințări care pot apărea.

Articolul 35 – Comitetul pentru accize

Articolul 35 din noua propunere actualizează articolul 34 din actualul regulament pentru a ține seama de noile dispoziții privind actele de punere în aplicare din cadrul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului.

Articolul 36 – Abrogarea Regulamentului (CE) nr. 2073/2004

Abrogarea explicită a regulamentului aflat în vigoare și stabilirea faptului că toate trimiterile existente la acesta trebuie considerate ca trimiteri la noul regulament.

Articolul 37 – Raportarea către Parlamentul European și Consiliu

Articolul 37 privind raportarea reproduce textul articolului 35 din actualul Regulament (CE) nr. 2073/2004.

Articolul 38 – Acorduri bilaterale

Acest articol cere statelor membre să informeze Comisia cu privire la oricare alte acorduri bilaterale care ar putea exista. Comisia va informa apoi alte state membre în consecință.

Articolul 39 – Intrare în vigoare

Acest articol precizează data intrării în vigoare și data de la care se va aplica regulamentul, și anume 1 ianuarie 2012.

Propunere de

REGULAMENT AL CONSILIULUI

Cooperarea administrativă în domeniul accizelor

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor³,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European⁴,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European⁵,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor⁶,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 2073/2004 din 16 noiembrie 2004 privind cooperarea administrativă în domeniul accizelor⁷ instituie un sistem comun prin care statele membre se asistă reciproc și cooperează cu Comisia în vederea asigurării unei aplicări corecte a legislației în domeniul accizelor și, pe de altă parte, a combaterii evaziunii în domeniul accizelor și a denaturărilor aferente pe piața internă. În urma experienței acumulate și având în vedere evoluțiile recente, trebuie adusă o serie de modificări regulamentului respectiv. Prin urmare, având în vedere numărul de modificări necesare, regulamentul trebuie înlocuit din motive de claritate.
- (2) Realizarea pieței interne necesită în continuare un sistem de cooperare administrativă în domeniul accizelor.
- (3) Din motive de eficacitate, rapiditate și costuri, este vital ca rolul mijloacelor electronice în schimbul de informații să fie consolidat. Având în vedere natura

³

⁴ JO C , , p. .

⁵ JO C , , p. .

⁶ JO C , , p. .

⁷ JO L 359, 4.12.2004, p. 1.

repetitivă a anumitor cereri și diversitatea lingvistică din cadrul Uniunii, este important să se asigure o utilizare la scară mai largă a formularelor standard în schimbul de informații astfel încât cererile de informații să poată fi prelucrate mai rapid. Aceste cerințe pot fi îndeplinite cel mai eficient printr-o utilizare mai sistematică a sistemului computerizat instituit prin Decizia nr. 1152/2003/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2003 privind informatizarea circulației și a controlului produselor supuse accizelor⁸. În prezent, sistemul respectiv oferă posibilități mai ample decât la momentul la care a intrat în vigoare Regulamentul (CE) nr. 2073/2004 și acesta va fi dezvoltat în continuare. Prin urmare, trebuie să se solicite statelor membre să recurgă la acesta ori de câte ori este posibil.

- (4) Schimbul de informații în materie de accize este necesar într-o foarte mare măsură pentru a stabili o imagine reală asupra situației privind accizele a anumitor persoane, dar, în același timp, statele membre nu au posibilitatea de a se implica în „anchete pentru găsirea probelor” sau de a solicita informații puțin probabil să fie relevante pentru situația privind accizele a unei anumite persoane, a unui grup sau a unei categorii verificabile de persoane.
- (5) În scopul unei coordonări adecvate a fluxurilor de informații, este necesară menținerea dispozițiilor referitoare la existența unui punct de contact unic în fiecare stat membru prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2073/2004. Deoarece pot fi necesare contacte de natură mai directă între autorități și funcționari din motive de eficiență, dispozițiile privind delegarea și desemnarea funcționarilor competenți trebuie, de asemenea, menținute.
- (6) Pentru ca informațiile necesare să fie disponibile la timp, trebuie menținute dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 2073/2004 prin care se cere autorității solicitate să acționeze cât mai rapid posibil și cel mai târziu într-un termen stabilit. Cu toate acestea, termenul pentru furnizarea informațiilor aflate deja la dispoziția statului membru solicitat trebuie să fie mai redus decât termenul standard.
- (7) Pentru monitorizarea eficientă a procedurilor privind accizele în circulația transfrontalieră, este necesară oferirea în continuare a posibilității efectuării de controale simultane de către statele membre și a prezenței funcționarilor unui stat membru pe teritoriul altui stat membru, în cadrul cooperării administrative.
- (8) Dificultățile legate de notificarea deciziilor și a măsurilor administrative transfrontaliere trebuie în continuare soluționate prin menținerea dispozițiilor în domeniu din Regulamentul (CE) nr. 2073/2004.
- (9) În vederea combaterii eficace a fraudei, trebuie menținute dispozițiile privind schimbul de informații fără notificare prealabilă. Pentru a facilita un astfel de schimb, trebuie precizate categoriile de informații care urmează să fie schimbate în mod obligatoriu.
- (10) Statele membre trebuie să poată schimba în continuare în mod facultativ informațiile necesare pentru aplicarea corectă a legislației în domeniul accizelor în cazul în care informațiile nu se încadrează în categoriile de informații schimbate în mod automat.

⁸ JO L 162, 1.7.2003, p. 5

- (11) „Feedbackul” reprezintă un mijloc adecvat de garantare a îmbunătățirii continue a calității informațiilor schimbate. Prin urmare, trebuie instituit un cadru pentru furnizarea de „feedback”.
- (12) Stocarea electronică de către statele membre a anumitor date specificate referitoare la autorizațiile operatorilor economici și ale antrepozitelor este indispensabilă pentru funcționarea corespunzătoare a sistemului de accize și în combaterea fraudei. Aceasta permit schimbul rapid al datelor respective între statele membre și accesul automat la informații. Acest lucru poate fi realizat prin utilizarea informațiilor deja conținute în sistemele informatizate naționale în materie de accize, prin elaborarea unei analize a riscurilor, consolidând informațiile deținute la nivel național cu privire la operatorii economici supuși plății accizelor și la circulația acestora în cadrul Uniunii, precum și prin includerea unei serii de informații privind persoanele impozabile și tranzacțiile acestora.
- (13) Pentru ca informațiile stocate în bazele de date electronice să fie fiabile, trebuie prevăzută actualizarea periodică a acestora.
- (14) Operatorii economici trebuie să poată opera rapid verificările necesare pentru circulația produselor supuse accizelor. Aceștia trebuie să aibă posibilitatea de a li se confirma electronic validitatea numerelor de acciză prin intermediul unui registru central operat de către Comisie și completat cu informațiile conținute în bazele de date naționale.
- (15) Dispozițiile naționale privind secretul bancar ar putea afecta eficiența mecanismelor prevăzute în prezentul regulament. Prin urmare, statele membre nu trebuie autorizate să refuze furnizarea de informații doar în baza unor astfel de dispoziții.
- (16) Prezentul regulament nu trebuie să aducă atingere altor măsuri adoptate la nivelul Uniunii care contribuie la combaterea neregulilor și a fraudei privind accizele, ci trebuie să le completeze.
- (17) Dispozițiile privind schimbul de informații cu țări terțe, în anumite condiții referitoare, în special, la protecția datelor, s-au dovedit benefice pentru aplicarea corectă a legislației privind accizele și, prin urmare, trebuie menținute.
- (18) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date⁹ reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată de către statele membre în cadrul prezentului regulament. Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date¹⁰ reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată de Comisie în temeiul prezentului regulament.
- (19) În scopul aplicării eficace a prezentului regulament, poate fi necesar să se limiteze sfera anumitor drepturi și obligații prevăzute în Directiva 95/46/CE, mai precis

⁹ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

¹⁰ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

drepturile definite la articolul 10, la articolul 11 alineatul (1), la articolele 12 și 21, cu scopul de a proteja interesele menționate la articolul 13 alineatul (1) litera (e) din directiva respectivă, ținând seama de potențialele pierderi de venit pentru statele membre și de importanța crucială a informațiilor vizate de prezentul regulament pentru eficacitatea luptei împotriva fraudei. Statele membre trebuie să aibă obligația de a aplica astfel de limitări în măsura în care sunt necesare și proporționale.

- (20) Pentru a asigura condiții unitare pentru punerea în aplicare a articolelor 8, 16, 19, 20, 21 și 34 din prezentul regulament, trebuie conferite Comisiei competențe de executare. Aceste competențe trebuie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie¹¹.
- (21) Procedura de examinare trebuie utilizată pentru adoptarea actelor de punere în aplicare având în vedere că actele respective reprezintă măsuri cu un domeniu de aplicare general în sensul articolului 2 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (22) Sunt necesare monitorizarea și evaluarea funcționării prezentului regulament. Prin urmare, trebuie prevăzute dispoziții referitoare la colectarea de statistici și alte informații de către statele membre și la pregătirea rapoartelor periodice de către Comisie.
- (23) Regulamentul (CE) nr. 2073/2004 al Consiliului din 16 noiembrie 2004 trebuie abrogat.
- (24) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume simplificarea și consolidarea cooperării administrative dintre statele membre, care necesită o abordare armonizată, nu poate fi realizat în mod satisfăcător doar de către statele membre și, din motive de uniformitate și eficacitate urmărite, poate fi mai bine realizat la nivelul Uniunii Europene, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor sale.
- (25) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și ține seama de principiile care sunt recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la protecția datelor cu caracter personal (articolul 8). Având în vedere limitele stabilite prin prezentul regulament, prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată în cadrul prezentului regulament nu depășește ceea ce este necesar și proporțional în scopul protejării intereselor fiscale legitime ale statelor membre,

¹¹ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

1. Prezentul regulament stabilește condițiile în care va avea loc cooperarea dintre autoritățile competente din statele membre responsabile pentru aplicarea legislației în domeniul accizelor și dintre acestea și Comisie, pentru a asigura respectarea legislației respective. În acest scop, prezentul regulament stabilește norme și proceduri menite să abilitaze autoritățile competente ale statelor membre să coopereze și să facă schimb, prin mijloace electronice sau în alt mod, de informațiile necesare pentru asigurarea aplicării corecte a legislației în domeniul accizelor.
2. Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării, în statele membre, a normelor privind asistența reciprocă în materie penală. De asemenea, acesta nu aduce atingere respectării niciunei obligații privind asistența reciprocă decurgând din alte instrumente legale, inclusiv acorduri bilaterale sau multilaterale.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament:

- (1) „autoritate competentă” înseamnă autoritatea desemnată în conformitate cu articolul 3 alineatul (1);
- (2) „autoritate solicitantă” înseamnă biroul central de legătură pentru accize al unui stat membru sau orice departament de legătură sau funcționar competent al statului membru respectiv care solicită asistență în numele autorității competente;
- (3) „autoritate solicitată” înseamnă biroul central de legătură pentru accize al unui stat membru sau orice departament de legătură sau funcționar competent al statului membru respectiv care primește cererea de asistență în numele autorității competente;
- (4) „birou pentru accize” înseamnă orice birou în care pot fi realizate unele dintre formalitățile prevăzute de normele privind accizele;
- (5) „schimb automat generat de un eveniment” înseamnă comunicarea sistematică de informații cu o structură predefinită cu privire la un eveniment de interes, fără o cerere prealabilă, către un alt stat membru de îndată ce informațiile respective devin disponibile, excluzând schimbul de informații prevăzut la articolul 21 din Directiva 2008/118/CE;

- (6) „schimb automat regulat” înseamnă comunicarea sistematică de informații cu o structură predefinită, fără o cerere prealabilă, către un alt stat membru, la intervale regulate prestabilite;
- (7) „schimb spontan” înseamnă comunicarea, fără o cerere prealabilă, a unor informații către un alt stat membru, care nu intră sub incidența punctelor 5 și 6;
- (8) „sistem computerizat” înseamnă sistemul computerizat pentru circulația și controlul produselor supuse accizelor instituit prin Decizia nr. 1152/2003/CE;
- (9) „persoană” înseamnă o persoană fizică, o persoană juridică și o asociație de persoane care nu constituie o persoană juridică, dar care este recunoscută în temeiul legislației Uniunii sau al legislației naționale ca având capacitatea de a efectua acte juridice;
- (10) „operator economic” înseamnă o persoană care, în cursul activității sale comerciale, este implicată în activități care intră sub incidența legislației privind accizele, autorizată sau nu în acest sens;
- (11) „mijloace electronice” înseamnă orice tip de echipament electronic pentru prelucrarea (inclusiv transmiterea și comprimarea) și stocarea datelor și include sistemul computerizat definit la punctul 8;
- (12) „cod de acciză” înseamnă numărul de identificare atribuit de statele membre, în scopul accizării, registrelor operatorilor economici și sediilor menționate la articolul 19 alineatul (1) literele (a) și (b);
- (13) „circulație a produselor supuse accizelor în cadrul Uniunii” înseamnă circulația în suspensie între două sau mai multe state membre a unor produse supuse accizelor în sensul capitolului IV din Directiva 2008/118/CE sau a unor produse după eliberarea lor pentru consum în sensul capitolului V secțiunea 2 din Directiva 2008/118/CE;
- (14) „anchetă administrativă” înseamnă toate controalele, verificările și alte acțiuni pe care funcționarii sau autoritățile competente le întreprind în exercitarea îndatoririlor lor, în scopul de a asigura aplicarea corectă a legislației în domeniul accizelor;
- (15) „rețea CCN/CSI” înseamnă platforma comună care are la bază rețeaua comună de comunicație (CCN) și interfața comună a sistemului (CSI), concepută de Uniune pentru a asigura toate transmisiile prin mijloace electronice dintre autoritățile competente în domeniul vamal și fiscal;
- (16) „accize” înseamnă taxele menționate la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2008/118/CE;
- (17) „document de asistență administrativă reciprocă” înseamnă un document creat în cadrul sistemului computerizat care este utilizat pentru schimbul de informații în temeiul articolelor 8, 15 sau 16 și pentru monitorizare în temeiul articolului 8 sau al articolului 16;
- (18) „document alternativ de asistență administrativă reciprocă” înseamnă un document pe suport de hârtie care este utilizat pentru schimbul de informații în temeiul articolului 8 sau al articolului 15, în cazul în care sistemul computerizat nu este disponibil;

- (19) „control simultan” înseamnă verificările coordonate cu privire la legislația în domeniul accizelor referitoare la situația unui operator economic sau a persoanelor asociate, organizat de două sau mai multe state membre participante cu interese comune sau complementare.

Articolul 3

Autoritățile competente

1. Fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă în numele căreia se aplică dispozițiile prezentului regulament. Statul membru informează fără întârziere Comisia cu privire la desemnarea respectivă și la toate modificările ulterioare ale acesteia.
2. Comisia pune la dispoziție o listă cu toate autoritățile competente și publică aceste informații în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Birourile centrale de legătură pentru accize și departamentele de legătură

1. Fiecare stat membru desemnează un birou central de legătură pentru accize căruia îi este delegată responsabilitatea principală privind contactele cu alte state membre în domeniul cooperării administrative. Statul membru informează Comisia și autoritățile competente ale celorlalte state membre cu privire la aceasta.

Biroul central de legătură pentru accize poate fi, de asemenea, desemnat ca fiind responsabil pentru contactele cu Comisia.

2. Autoritatea competentă a fiecărui stat membru poate desemna departamente de legătură cu o competență teritorială specifică sau cu o responsabilitate operațională specializată, altele decât biroul central de legătură pentru accize, în vederea schimbului direct de informații în temeiul prezentului regulament.

Biroul central de legătură pentru accize se asigură că lista cu departamentele menționate este actualizată și pusă la dispoziția birourilor centrale de legătură pentru accize ale celorlalte state membre în cauză.

Articolul 5

Funcționari competenți

1. Autoritatea competentă a fiecărui stat membru poate să desemneze, în condițiile stabilite de acesta, funcționari competenți care pot face schimb direct de informații în temeiul prezentului regulament.

Autoritatea competentă poate limita domeniul de aplicare a acestei delegări.

Biroul central de legătură pentru accize are responsabilitatea de a actualiza lista cu funcționarii respectivi și de a pune lista la dispoziția birourilor centrale de legătură pentru accize ale celorlalte state membre în cauză.

2. Funcționarii care fac schimb de informații în temeiul articolelor 12 și 13 sunt considerați funcționari competenți în sensul articolelor respective, în conformitate cu condițiile stabilite de autoritățile competente.

Articolul 6

Obligațiile biroului central de legătură pentru accize, ale departamentelor de legătură și ale funcționarilor competenți

1. Biroul central de legătură pentru accize are ca principală responsabilitate schimburile de informații privind circulația produselor supuse accizelor și, în special, principala responsabilitate pentru:
 - a) schimbul de informații în temeiul articolului 8;
 - b) transmiterea notificărilor referitoare la deciziile și măsurile administrative solicitate de către statele membre în temeiul articolului 14;
 - c) schimburile obligatorii de informații în temeiul articolului 15;
 - d) schimburile facultative spontane de informații în temeiul articolului 16;
 - e) furnizarea de rapoarte privind acțiunile de monitorizare în temeiul articolului 8 alineatul (5) și al articolului 16 alineatul (2);
 - f) schimbul de informații stocate în baza de date electronică prevăzută la articolul 19;
 - g) furnizarea de informații statistice și de alte tipuri de informații în temeiul articolului 34.
2. În cazul în care departamentele de legătură sau funcționarii competenți trimit sau primesc cereri de asistență sau răspunsuri la astfel de cereri de asistență, aceștia informează biroul central de legătură pentru accize al statului membru respectiv în condițiile stabilite de acesta.
3. În cazul în care un departament de legătură sau un funcționar competent primește cereri de asistență care necesită o acțiune în afara zonei sale teritoriale sau operaționale, acesta înaintează de îndată cererile respective biroului central de legătură pentru accize al statului membru respectiv și funcționarului competent al departamentului de legătură responsabil și informează autoritatea solicitantă cu privire la aceasta. În acest caz, termenele stabilite la articolul 11 încep în ziua următoare celei în care cererea de asistență a fost înaintată biroului central de legătură pentru accize și oficialului competent al departamentului de legătură responsabil, dar nu mai târziu de o săptămână de la data primirii cererii astfel cum este menționat în prima teză a prezentului alineat.

Articolul 7

Informații sau documente obținute cu autorizarea sau la cererea autorității judiciare

1. Obligația de a furniza asistență nu exclude furnizarea de informații sau documente obținute de autoritatea solicitată în cazul în care aceasta a acționat în baza unei autorizări din partea unei autorități judiciare sau la cererea acesteia.
2. Comunicarea informațiilor către autoritatea solicitantă necesită autorizarea prealabilă din partea autorității judiciare în cazul în care legislația națională impune acest lucru.

Capitolul II

Cooperare la cerere

Articolul 8

Îndatoriri generale ale autorității solicitate

1. La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată comunică informațiile necesare pentru asigurarea aplicării corecte a legislației în domeniul accizelor, inclusiv oricare informații cu privire la un anumit caz sau la anumite cazuri, mai ales cele referitoare la circulația produselor supuse accizelor în cadrul Uniunii.
2. În scopul comunicării informațiilor prevăzute la alineatul (1), autoritatea solicitată se asigură că se efectuează toate anchetele administrative necesare pentru a obține informațiile respective.
3. Cererea prevăzută la alineatul (1) poate cuprinde o cerere motivată de efectuare a unei anchete administrative specifice. În cazul în care autoritatea solicitată decide că nu este necesară nicio anchetă administrativă, aceasta informează de îndată autoritatea solicitantă cu privire la motivele care stau la baza deciziei sale.
4. În scopul de a obține informațiile solicitate sau de a efectua ancheta administrativă cerută, autoritatea solicitată sau oricare altă autoritate administrativă sesizată de aceasta procedează ca și când ar acționa pe cont propriu sau la cererea altei autorități din statul membru respectiv.
5. Autoritatea solicitată poate solicita autorității solicitante să prezinte un raport privind acțiunile de monitorizare desfășurate de statul membru solicitant pe baza informațiilor furnizate. În cazul formulării unei astfel de cereri, autoritatea solicitantă trimite rapoartele cât mai curând posibil, fără a aduce atingere dispozițiilor privind confidențialitatea și protecția datelor aplicabile în statul membru respectiv, cu condiția ca cererea să nu impună o sarcină disproporționată asupra sa.

Articolul 9

Forma cererii și a răspunsului

1. Cererile de informații și de anchete administrative formulate în temeiul articolului 8 și răspunsurile la astfel de cereri se trimit cu ajutorul unui document de asistență administrativă reciprocă, sub rezerva alineatului (4) din prezentul articol.

În cazul în care sistemul computerizat nu este disponibil, se utilizează documentul alternativ de asistență administrativă reciprocă în locul documentului de asistență administrativă reciprocă.

2. Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili:
 - (a) structura și conținutul documentelor de asistență administrativă reciprocă;
 - (b) normele și procedurile referitoare la schimburile de documente de asistență administrativă reciprocă;
 - (c) modelul de formular și conținutul documentului alternativ de asistență administrativă reciprocă;
 - (d) normele și procedurile referitoare la utilizarea documentului alternativ de asistență administrativă reciprocă.

De asemenea, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili structura și conținutul raportului menționat la articolul 8 alineatul (5).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2).

3. Fiecare stat membru stabilește situațiile în care sistemul computerizat poate fi considerat nedisponibil.
4. În cazul în care utilizarea documentului de asistență administrativă reciprocă este imposibilă, schimbul de mesaje poate fi efectuat în totalitate sau parțial prin alte mijloace. În astfel de cazuri excepționale, mesajul este însoțit de o explicație referitoare la motivul pentru care utilizarea documentului de asistență administrativă reciprocă este imposibilă.

Articolul 10

Furnizarea de documente

1. Documentele, indiferent de conținutul acestora, care trebuie furnizate în temeiul articolului 8 sunt anexate la documentul de asistență administrativă menționat la articolul 9 alineatul (1).

Cu toate acestea, în cazul în care acest lucru este imposibil sau nerealizabil, documentele sunt furnizate prin mijloace electronice sau în alt mod.
2. Autoritatea solicitată are obligația de a furniza documente originale doar în cazul în care acestea sunt necesare pentru scopul urmărit de autoritatea solicitantă, iar acest fapt nu contravine dispozițiilor în vigoare în statul membru în care autoritatea își are sediul.

Articolul 11
Termene

1. Autoritatea solicitată furnizează informațiile menționate la articolul 8 în cel mai scurt timp posibil și nu mai târziu de trei luni de la data primirii cererii.

Cu toate acestea, în cazul în care autoritatea solicitată se află deja în posesia informațiilor respective, termenul este de o lună.

2. În anumite categorii speciale de cazuri, autoritatea solicitată și cea solicitantă pot conveni asupra unor termene diferite de cele prevăzute la alineatul (1).
3. În cazul în care autoritatea solicitată nu poate răspunde cererii până la expirarea termenului prevăzut la alineatul (1), aceasta informează autoritatea solicitantă utilizând un document de asistență administrativă reciprocă în termen de o lună cu privire la motivele nerespectării termenului și la data la care consideră că va fi în măsură să ofere un răspuns.

Articolul 12
Participarea funcționarilor din alte state membre la anchetele administrative

1. Prin acord între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată și în conformitate cu modalitățile stabilite de autoritatea solicitată, funcționarii autorizați de autoritatea solicitantă pot fi prezenți în birourile în care autoritățile administrative ale statului membru în care își are sediul autoritatea solicitată își desfășoară activitatea sau în oricare alt loc în care autoritățile respective își desfășoară activitatea, în vederea schimbului de informații necesare pentru a asigura aplicarea corectă a legislației în domeniul accizelor.

În cazul în care informațiile solicitate sunt incluse în documentația la care au acces funcționarii autorității solicitate, funcționarii autorității solicitante primesc copii ale documentelor care conțin informațiile solicitate.

2. Prin acord între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată și în conformitate cu modalitățile stabilite de autoritatea solicitată, funcționarii desemnați de autoritatea solicitantă pot fi prezenți în timpul anchetelor administrative efectuate pe teritoriul statului membru solicitat în vederea schimbului de informații necesare pentru aplicarea corectă a legislației în domeniul accizelor.

În cazul în care se ajunge la un astfel de acord, funcționarii autorității solicitante pot avea acces la aceleași clădiri și la aceleași documente ca și funcționarii autorității solicitate, prin intermediul funcționarilor respectivi și numai în scopul efectuării anchetei administrative. În orice caz, funcționarii autorității solicitante nu exercită competențele de control conferite funcționarilor autorității solicitate.

3. Funcționarii autorității solicitante prezenți în alt stat membru în conformitate cu alineatele (1) și (2) trebuie să fie în măsură să prezinte în orice moment o împuternicire scrisă care să specifice identitatea și calitatea lor oficială.

Articolul 13
Controale simultane

1. În vederea realizării schimbului de informații necesare pentru a garanta aplicarea corectă a legislației în domeniul accizelor, două sau mai multe state membre pot conveni, pe baza unei analize a riscurilor, să efectueze controale simultane, fiecare pe teritoriul propriu, cu privire la situația referitoare la accize a unuia sau a mai multor operatori economici sau a altor persoane care prezintă interes comun sau complementar, ori de câte ori astfel de controale par să fie mai eficace decât controalele efectuate de un singur stat membru.
2. În vederea inițierii unui acord prevăzut la alineatul (1), autoritatea competentă a unui stat membru prezintă o propunere autorităților competente din celelalte state membre vizate.

Propunerea trebuie:

- (a) să specifice cazurile propuse pentru controale simultane;
 - (b) să identifice în mod individual fiecare persoană cu privire la care se intenționează efectuarea unui astfel de control;
 - (c) să precizeze motivele care justifică necesitatea unui control comun;
 - (d) să specifice perioada de timp pe parcursul căreia se intenționează efectuarea de astfel de controale.
3. La data primirii propunerii menționate la alineatul (2), autoritățile competente ale statelor membre în cauză decid cu privire la participarea lor la controlul simultan și notifică autoritatea competentă care a emis propunerea cu privire la aceasta cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de o lună de la data primirii propunerii respective. Orice refuz de participare la un control simultan trebuie justificat corespunzător.
 4. În cazul în care se încheie acordul prevăzut la alineatul (1), fiecare autoritate competentă participantă la acordul respectiv numește un reprezentant care este responsabil cu supravegherea și coordonarea operațiunii de control simultan.
 5. În urma efectuării unui control simultan, autoritățile competente informează fără întârziere birourile centrale de legătură pentru accize ale celorlalte state membre cu privire la oricare metode sau practici identificate în cursul unui astfel de control simultan ca fiind utilizate sau suspectate a fi fost utilizate pentru a încălca legislația în domeniul accizelor, în cazul în care se consideră că aceste informații prezintă un interes deosebit pentru alte state membre.

Articolul 14
Cerere de notificare a deciziilor și măsurilor administrative

1. La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată, în conformitate cu normele care reglementează notificări similare în vigoare în statul membru respectiv, notifică destinatarului toate deciziile și măsurile adoptate de autoritățile administrative ale statului membru solicitant cu privire la aplicarea legislației în domeniul accizelor.

Primul paragraf din prezentul alineat și alineatele (2), (3) și (4) din prezentul articol nu se aplică documentelor prevăzute la articolul 8 din Directiva 2010/24/UE.

2. Cererile de notificare menționate la alineatul (1) menționează obiectul deciziei sau al măsurii care urmează să fie notificată și indică numele, adresa și oricare alte informații relevante pentru identificarea destinatarului.
3. Autoritatea solicitată informează fără întârziere autoritatea solicitantă cu privire la acțiunile pe care aceasta le va desfășura pentru a da curs cererii de notificare menționate la alineatul (1) și îi comunică data transmiterii deciziei sau a măsurii către destinatar.
4. În cazul în care autoritatea solicitată nu poate da curs cererii de notificare menționate la alineatul (1), aceasta informează în scris autoritatea solicitantă cu privire la acest fapt în termen de o lună de la data primirii cererii.

Autoritatea solicitată nu poate refuza să dea curs unei astfel de cereri prin invocarea conținutului deciziei sau al măsurii care urmează să fie notificată.

Capitolul III

Schimb de informații fără cerere prealabilă

Articolul 15

Schimbul obligatoriu de informații

1. Autoritatea competentă a fiecărui stat membru transmite, fără cerere prealabilă, prin intermediul schimbului automat regulat sau generat de un eveniment, informațiile necesare pentru garantarea aplicării corecte a legislației în domeniul accizelor către autoritățile competente ale tuturor celorlalte state membre în cauză, în următoarele situații:
 - (a) în cazul în care a survenit sau se suspectează că a survenit o neregulă sau o încălcare a legislației în domeniul accizelor într-un alt stat membru;
 - (b) în cazul în care a survenit sau se suspectează că a survenit o neregulă sau o încălcare a legislației în domeniul accizelor pe teritoriul unui stat membru, fapt care poate avea repercusiuni în alt stat membru;
 - (c) în cazul în care există un risc de fraudă sau în cazul pierderii accizelor în alt stat membru;
 - (d) în cazul în care a survenit un eveniment excepțional în timpul circulației produselor supuse accizelor în cadrul Uniunii, care nu este definit în dispozițiile Directivei 2008/118/CE și care poate afecta calculul accizelor datorate de un operator economic.
2. În cazul în care informațiile menționate la alineatul (1) se referă la circulația produselor supuse accizelor în cadrul Uniunii, acestea sunt transmise cu ajutorul unui document de asistență administrativă reciprocă, sub rezerva alineatului (3).

Cu toate acestea, în cazul în care utilizarea documentului respectiv este imposibilă, în mod excepțional, schimbul de mesaje poate fi efectuat în totalitate sau parțial prin alte mijloace. În astfel de cazuri mesajul este însoțit de o explicație a motivului pentru care utilizarea documentului de asistență administrativă reciprocă a fost imposibilă.

3. În cazul în care sistemul computerizat nu este disponibil, se utilizează documentul alternativ de asistență administrativă reciprocă în locul documentului menționat la alineatul (2).
4. Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili:
 - (a) categoriile exacte de informații care vor fi schimbate în temeiul articolului 15 alineatul (1);
 - (b) frecvența schimburilor regulate pentru fiecare categorie de informații;
 - (c) structura și conținutul documentelor de asistență administrativă reciprocă;
 - (d) forma și conținutul documentului alternativ de asistență administrativă reciprocă;
 - (e) normele și procedurile referitoare la schimburile de documente menționate la literele (c) și (d).

De asemenea, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili care sunt situațiile în care autoritățile competente pot considera sistemul computerizat ca fiind nedisponibil în sensul alineatului (3) din prezentul articol.

Respectivele actele de punere în aplicare sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 35 alineatul (2).

Articolul 16 ***Schimbul facultativ de informații***

1. Autoritățile competente ale statelor membre pot, în orice caz, să își transmită fără o cerere prealabilă, prin intermediul schimbului spontan, toate informațiile necesare pentru a asigura aplicarea corectă a legislației în domeniul accizelor despre care au cunoștință și care nu intră sub incidența articolului 15.

În acest scop, acestea pot utiliza sistemul computerizat în cazurile în care sistemul poate prelucra astfel de informații.

2. Autoritatea care a transmis informații către o altă autoritate în conformitate cu alineatul (1) poate cere ca cealaltă autoritate să prezinte un raport cu privire la acțiunile de monitorizare întreprinse de statul membru solicitant pe baza informațiilor furnizate. Dacă este formulată o astfel de cerere, cealaltă autoritate trimite cât mai curând posibil un astfel de raport fără a aduce atingere normelor privind confidențialitatea și protecția datelor aplicabile în statul membru respectiv, cu condiția ca acest lucru să nu impună o sarcină administrativă disproporționată asupra sa.

3. Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili:
- a) structura și conținutul documentelor de asistență administrativă reciprocă pentru a cuprinde cele mai uzuale tipuri de informații prevăzute la alineatul (1);
 - b) normele și procedurile referitoare la schimburile de documente de asistență administrativă reciprocă.

De asemenea, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili structura și conținutul raportului menționat la alineatul (2).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2).

Articolul 17

Obligația statelor membre de a facilita schimburile de informații fără cerere prealabilă

Statele membre adoptă măsurile administrative și organizatorice necesare pentru a facilita schimburile prevăzute de prezentul capitol.

Articolul 18

Limitarea obligațiilor

Statele membre nu sunt obligate, în scopul punerii în aplicare a dispozițiilor prezentului capitol, să impună noi obligații operatorilor economici cu privire la obținerea de informații, nici să își asume sarcini administrative disproporționate.

Capitolul IV

Stocarea și schimbul de informații electronice referitoare la operatorii economici

Articolul 19

Stocarea și schimbul de informații referitoare la autorizațiile de operator economic și la antrepozite

1. Autoritatea competentă a fiecărui stat membru menține o bază de date electronice care conține următoarele registre:
- (a) un registru al operatorilor economici aparținând uneia dintre următoarele categorii:
 - (i) antrepozitarii autorizați în sensul articolului 4 punctul (1) din Directiva 2008/118/CE;
 - (ii) destinatarii înregistrați în sensul articolului 4 punctul (9) din Directiva 2008/118/CE;

- (iii) expeditorii înregistrați în sensul articolului 4 punctul (10) din Directiva 2008/118/CE.
- (b) un registru al clădirilor autorizate ca antrepozite fiscale în sensul articolului 4 punctul (11) din Directiva 2008/118/CE.

2. Registrele menționate la alineatul (1) conțin următoarele informații:

- (a) codul unic de acciză emis de autoritatea competentă pentru operatorul economic sau sediile în cauză;
- (b) numele și adresa operatorului economic sau ale unităților;
- (c) categoria produsului supus accizelor (CAT) și/sau codul produsului supus accizelor (EPC) menționate în anexa II lista codurilor 11 din Regulamentul (CE) nr. 684/2009 pentru produsele pentru care s-a emis autorizația;
- (d) identificarea biroului central de legătură pentru accize sau a biroului pentru accize de la care pot fi obținute informații suplimentare;
- (e) data de la care autorizația este validă, este modificată sau, după caz, data de expirare a valabilității autorizației;
- (f) pentru antrepozitarii autorizați, antrepozitul fiscal sau lista cu antrepozitele fiscale pentru care se aplică autorizația și, dacă este prevăzut în legislația națională, mențiunea faptului că aceștia sunt autorizați să divizeze o deplasare în conformitate cu articolul 23 din Directiva 2008/118/CE sau sunt autorizați să li se deplaseze produsele supuse accizelor către un loc de livrare directă în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din directiva respectivă;
- (g) pentru destinatarii înregistrați, dacă este prevăzut în legislația națională, menționarea faptului că aceștia sunt autorizați să li se deplaseze produsele supuse accizelor către un loc de livrare directă în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din Directiva 2008/118/CE;
- (h) pentru destinatarii înregistrați menționați la articolul 19 alineatul (3) din Directiva 2008/118/CE, conținutul autorizației cu privire la cantitatea de produse supuse accizelor, identitatea expeditorului în statul membru de expediție și perioada de timp pentru care este valabilă autorizația;
- (i) fără a aduce atingere literei (h), pentru destinatarii înregistrați menționați la articolul 19 litera (3) din Directiva 2008/118/CE care dețin o autorizație de a primi vinuri de la expeditori care beneficiază de derogarea prevăzută la articolul 40 din Directiva 2008/118/CE, identitatea expeditorului din statul membru de expediție este omisă. Menționarea derogării în conformitate cu articolul 40 din Directiva 2008/118/CE trebuie inclusă în registru;
- (j) pentru antrepozitele fiscale, antrepozitarul autorizat sau lista cu antrepozitarii autorizați pentru care este autorizat spre utilizare antrepozitul fiscal respectiv.

3. Biroul central de legătură pentru accize sau un departament de legătură din fiecare stat membru se asigură că informațiile conținute în registrele naționale sunt complete, exacte și actualizate.
4. Informațiile conținute în registrele naționale respective prevăzute la alineatul (2) fac obiectul unui schimb automat prin intermediul unui registru central.

Comisia gestionează registrul ca parte a sistemului computerizat astfel încât să asigure în orice moment o vizualizare actualizată corectă a tuturor datelor din registrele naționale furnizate de toate statele membre.

Birourile centrale de legătură pentru accize sau departamentele de legătură ale statelor membre comunică în timp util Comisiei conținutul registrului național, precum și orice modificare adusă acestuia.

Articolul 20

Accesul la informații și corectarea acestora

1. Comisia se asigură că persoanele implicate în circulația produselor supuse accizelor în cadrul Uniunii pot obține confirmarea, prin mijloace electronice, a validității codurilor de acciză înregistrate în registrul central menționat la articolul 19 alineatul (4). Comisia transmite toate cererile de corectare a informațiilor respective formulate de un operator economic către biroul central de legătură pentru accize sau departamentului de legătură responsabil pentru autorizarea operatorului economic respectiv.
2. Birourile centrale de legătură pentru accize sau departamentele de legătură din statele membre se asigură că operatorii economici pot obține confirmarea informațiilor deținute în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) cu privire la aceștia și corectarea eventualelor inexactități.

Articolul 21

Reținerea datelor

1. Autoritatea competentă a fiecărui stat membru păstrează informațiile privind circulația produselor supuse accizelor în cadrul Uniunii și înregistrările din registrele naționale definite la articolul 19 pentru o perioadă de cel puțin trei ani de la sfârșitul anului calendaristic în care a început circulația pentru ca astfel de informații să poată fi utilizate pentru procedurile prevăzute în prezentul regulament. Informațiile obținute prin intermediul sistemului computerizat se păstrează în sistemul respectiv astfel încât informațiile să poată fi extrase și prelucrate ulterior în cadrul sistemului ca răspuns la o cerere de informații menționată la articolul 8.
2. La expirarea perioadei aplicabile de reținere a datelor, statele membre fie șterg conținutul înregistrărilor reținute, fie le arhivează într-un format care să nu permită identificarea operatorului sau a operatorilor economici în cauză.

Articolul 22
Punere în aplicare

Comisia adoptă acte de punere în aplicare:

- (a) pentru a specifica detaliile tehnice referitoare la actualizarea automată a bazelor de date prevăzute la articolul 19 alineatul (1) și a registrului central menționat la articolul 19 alineatul (4);
- (b) pentru a specifica normele și procedurile referitoare la accesul și corectarea informațiilor în temeiul articolului 20 alineatul (1);

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 35 alineatul (2).

Capitolul V
Condiții comune care reglementează asistența

Articolul 23
Regimul lingvistic

Cererile de asistență, inclusiv cererile de notificare și documentele atașate acestora pot fi redactate în oricare limbă convenită între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată. Cererile necesită numai o traducere care să însoțească documentul, în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului membru în care autoritatea solicitată își are sediul, dacă autoritatea solicitată furnizează o justificare care să explice necesitatea unei traduceri.

Articolul 24
Calitatea serviciilor

- 1 Comisia și statele membre se asigură că părțile sistemului computerizat necesare pentru schimbul de informații descris în prezentul regulament sunt operaționale, corespunzător întreținute și dezvoltate.
- 2 Comisia și statele membre încheie un acord privind nivelul serviciilor și convin asupra unei politici de securitate pentru sistemul computerizat. Acordul privind nivelul serviciilor definește calitatea tehnică și cantitatea serviciilor care urmează să fie furnizate de Comisie și statele membre pentru a asigura funcționarea în condiții de securitate a tuturor părților sistemului computerizat și a comunicării electronice și repartizarea responsabilităților pentru dezvoltarea în continuare a sistemului respectiv.

Articolul 25
Limite generale ale îndatoririlor autorității solicitate

- 1. Autoritatea solicitată dintr-un stat membru furnizează autorității solicitante dintr-un alt stat membru informațiile solicitate în temeiul prezentului regulament, cu condiția ca autoritatea solicitantă să fi epuizat sursele obișnuite de informare pe care le-ar fi

putut utiliza în astfel de cazuri pentru a obține informațiile solicitate, fără a risca să compromită atingerea scopului urmărit.

2. Prezentul regulament nu impune autorităților competente ale unui stat membru obligația de a efectua anchete sau de a furniza informații în cazul în care legislația sau practicile administrative ale statului membru respectiv nu permit autorităților să efectueze astfel de anchete sau să obțină ori să utilizeze astfel de informații în beneficiul altui stat membru.
3. Autoritatea competentă a unui stat membru poate refuza transmiterea informațiilor în cazul în care, din motive juridice, statul membru solicitant nu este în măsură să furnizeze informații similare.
4. Furnizarea informațiilor poate fi refuzată în cazul în care aceasta ar putea conduce la dezvăluirea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui proces comercial sau în cazul în care divulgarea informațiilor respective ar contraveni ordinii publice. Statele membre nu pot refuza furnizarea de informații referitoare la un operator economic pe motiv că acestea sunt deținute de către o bancă sau altă instituție financiară, de către o persoană desemnată sau o persoană care acționează în calitate de agent sau de fiduciar, sau că informațiile respective se referă la participațiile la capitalul unei persoane juridice.
5. Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă cu privire la motivele care stau la baza refuzului unei cereri de asistență. De asemenea, aceasta informează anual Comisia, în scopuri statistice, cu privire la categoriile de motive pentru refuzuri.

Articolul 26 **Cheltuieli**

Statele membre renunță reciproc la orice cerere de rambursare a cheltuielilor aferente punerii în aplicare a prezentului regulament, cu excepția cererilor pentru onorariile plătite experților.

Articolul 27 **Suma minimă**

1. Posibilitatea de a solicita asistență în temeiul prezentului regulament poate face obiectul unui prag al sumei minime datorate în ceea ce privește accizele.
2. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a specifica pragul menționat la alineatul (1) al prezentului articol.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2).

Secretul oficial, protecția datelor și utilizarea informațiilor comunicate în temeiul prezentului regulament

1. Informațiile comunicate sau obținute de statele membre în temeiul prezentului regulament sau oricare informație la care un funcționar sau alt angajat ori contractant a avut acces în timpul exercitării îndatoririlor sale sunt supuse obligației de a păstra secretul oficial și beneficiază de protecția acordată informațiilor similare în conformitate cu legislația națională a statului membru care primește informațiile respective.
2. Informațiile prevăzute la alineatul (1) pot fi utilizate în următoarele scopuri:
 - (a) stabilirea bazei de evaluare a accizelor;
 - (b) colectarea sau controlul administrativ al accizelor;
 - (c) monitorizarea circulației produselor supuse accizelor;
 - (d) analiza riscurilor în domeniul accizelor;
 - (e) anchete în domeniul accizelor;
 - (f) stabilirea altor taxe, impozite și impuneri reglementate de articolul 2 din Directiva 2010/24/UE.

Cu toate acestea, autoritatea competentă a statului membru care furnizează informațiile permite utilizarea acestora în alte scopuri în statul membru al autorității solicitante în cazul în care legislația din statul membru al autorității solicitate permite ca informațiile să fie utilizate în scopuri similare în statul membru respectiv.

În măsura în care acest lucru este permis de legislația națională, informațiile menționate la alineatul (1) pot fi utilizate în legătură cu proceduri judiciare sau administrative care pot implica sancțiuni, inițiate ca urmare a încălcării legislației fiscale, fără a aduce atingere normelor care reglementează drepturile învinuiților și ale martorilor pe parcursul unor astfel de proceduri.

3. În cazul în care autoritatea solicitantă consideră că informațiile pe care le-a primit de la autoritatea solicitată pot fi utile autorității competente din alt stat membru, aceasta le poate transmite autorității respective. Autoritatea solicitantă informează autoritatea solicitată cu privire la acest lucru.

Autoritatea solicitată poate cere ca transmiterea de informații către un alt stat membru să se facă cu acordul său prealabil.

4. Toate stocările sau schimburile de informații efectuate de statele membre, menționate în prezentul regulament, fac obiectul dispozițiilor naționale de punere în aplicare a Directivei 95/46/CE.

Cu toate acestea, în scopul aplicării corecte a prezentului regulament, statele membre limitează domeniul de aplicare a obligațiilor și drepturilor prevăzute la articolul 10, articolul 11 alineatul (1) și articolele 12 și 21 din Directiva 95/46/CE în măsura în

care acest lucru este necesar pentru a proteja interesele menționate la articolul 13 alineatul (1) litera (e) din directiva respectivă. Astfel de limitări sunt proporționale cu interesul în cauză.

Articolul 29

Accesul la informații cu autorizarea Comisiei

Persoanele autorizate corespunzător de către Comisie pot avea acces la informațiile menționate la articolul 28 alineatul (4) doar în măsura în care acest lucru este necesar pentru întreținerea, menținerea și dezvoltarea rețelei CCN/CSI și pentru gestionarea registrului central.

Persoanele respective sunt supuse obligației păstrării secretului oficial. Informațiile accesate sunt protejate ca date cu caracter personal în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

Articolul 30

Valoarea probatorie a informațiilor obținute

Rapoartele, declarațiile și oricare alte documente sau copii legalizate ori extrase ale acestora obținute de funcționarii autorității solicitate și comunicate autorității solicitante în temeiul prezentului regulament pot fi invocate ca dovezi de către organismele competente ale statului membru al autorității solicitante pe aceeași bază ca în cazul documentelor similare furnizate de altă autoritate a statului membru respectiv.

Articolul 31

Obligația de a coopera

1. În scopul aplicării prezentului regulament, un stat membru adoptă toate măsurile necesare pentru:
 - (a) a asigura o coordonare internă eficace între autoritățile competente menționate la articolul 3;
 - (b) a stabili o cooperare directă între autoritățile abilitate în vederea coordonării prevăzute la litera (a);
 - (c) a asigura buna funcționare a sistemului de schimb de informații prevăzut de prezentul regulament.
2. Comisia comunică fără întârziere autorității competente a fiecărui stat membru orice informație pe care o primește și pe care este în măsură să o furnizeze, necesară pentru a asigura aplicarea corectă a legislației în domeniul accizelor .

Articolul 32

Relațiile cu țările terțe

1. În cazul în care autoritatea competentă a unui stat membru primește informații de la o țară terță, autoritatea respectivă poate transmite informațiile autorităților

competente ale oricăror state membre care ar putea fi interesate de acestea și, în orice caz, tuturor celor care le solicită, cu condiția ca acordurile de asistență cu țara terță respectivă să permită acest lucru. De asemenea, astfel de informații pot fi transmise Comisiei ori de câte ori prezintă interes pentru Uniune și servesc scopurilor prezentului regulament.

2. Cu condiția ca țara terță respectivă să își asume un angajament juridic de a furniza asistența necesară pentru obținerea dovezilor privind caracterul neregulat al tranzacțiilor care par să contravină legislației în domeniul accizelor, informațiile obținute în temeiul prezentului regulament pot fi comunicate țării terțe respective, cu acordul autorităților competente care au furnizat informația, în conformitate cu legislația lor națională, în același scop pentru care au fost furnizate informațiile respective și în conformitate cu Directiva 95/46/CE, în special cu dispozițiile referitoare la transferurile de date cu caracter personal către țări terțe și cu măsurile legislative naționale de punere în aplicare a directivei.

Articolul 33

Asistența acordată operatorilor economici

1. Autoritățile competente ale unui stat membru în care un expeditor de produse supuse accizelor își are sediul pot acorda asistență expeditorului respectiv în cazul în care acesta nu primește un raport de recepție prevăzut la articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2008/118/CE sau, în situațiile prevăzute la articolul 33 alineatul (1) din directiva respectivă, o copie a documentului de însoțire prevăzut la articolul 34 din directivă.

Acordarea unei astfel de asistențe nu aduce atingere obligațiilor fiscale ale expeditorului care beneficiază de asistență.

2. În cazul în care un stat membru acordă asistență în temeiul alineatului (1) și consideră necesar să obțină informații de la un alt stat membru, acesta solicită informațiile respective în conformitate cu articolul 8. Celălalt stat membru poate refuza obținerea informațiilor solicitate în cazul în care expeditorul nu a epuizat toate mijloacele aflate la dispoziția sa pentru a obține dovada faptului că circulația produselor supuse accizelor s-a încheiat.

Capitolul VI

Evaluare și dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 34

Evaluarea acordurilor, colectarea de statistici operaționale și raportare

1. Statele membre și Comisia examinează și evaluează aplicarea prezentului regulament. În acest scop, Comisia sintetizează regulat experiența acumulată de statele membre în vederea îmbunătățirii funcționării sistemului instituit de prezentul regulament.
2. Statele membre comunică Comisiei următoarele informații:

- (a) orice fel de informații disponibile relevante pentru experiența acestora cu privire la aplicarea prezentului regulament, inclusiv toate datele statistice necesare pentru evaluarea acestora;
- (b) orice fel de informații disponibile privind metode sau practici reale sau suspectate a fi utilizate pentru încălcarea legislației în domeniul accizelor, în cazul în care respectivele metode sau practici dezvăluie deficiențe sau lipsuri în aplicarea procedurilor definite în prezentul regulament.

În vederea evaluării eficacității sistemului de cooperare administrativă în impunerea aplicării legislației privind accizele și în combaterea evaziunii și a fraudei referitoare la accize, statele membre pot comunica Comisiei orice fel de informații disponibile, altele decât informațiile menționate la primul paragraf.

Comisia transmite informațiile comunicate de statele membre celorlalte state membre în cauză.

Obligația de a comunica informații și date statistice nu implică creșterea nejustificată a sarcinii administrative.

- 3. Comisia poate extrage în mod direct informații din mesajele generate de sistemul computerizat în scopuri operaționale și statistice, sub rezerva articolului 28.
- 4. Informațiile comunicate de statele membre în sensul alineatelor (1) și (2) nu conțin date individuale sau cu caracter personal.
- 5. Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili, în scopul punerii în aplicare a prezentului articol, datele statistice relevante comunicate de statele membre, informațiile care urmează să fie extrase de Comisie și rapoartele statistice care trebuie pregătite de Comisie și de statele membre.

Respective acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 35 alineatul (2).

Articolul 35

Comitetul pentru accize

- 1. Comisia este asistată de Comitetul pentru accize instituit prin articolul 43 alineatul (1) din Directiva 2008/118/CE. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- 2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 36

Abrogarea Regulamentului (CE) nr. 2073/2004

Regulamentul (CE) nr. 2073/2004 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se citesc ca trimiteri la prezentul regulament în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa la prezentul regulament.

Articolul 37

Raportarea către Parlamentul European și Consiliu

Din cinci în cinci ani începând cu data intrării în vigoare a prezentului regulament și în special pe baza informațiilor furnizate de statele membre, Comisia prezintă rapoarte Parlamentului European și Consiliului cu privire la punerea în aplicare a prezentului regulament.

Articolul 38

Acorduri bilaterale

1. Prezentul regulament nu aduce atingere îndeplinirii oricăror obligații mai extinse în domeniul asistenței reciproce care decurg din alte acte juridice, inclusiv acorduri bilaterale sau multilaterale.
2. În cazul în care autoritățile competente menționate la articolul 3 alineatul (1) încheie acorduri bilaterale cu privire la aspecte reglementate de prezentul regulament și care nu se referă la cazuri individuale, acestea informează Comisia fără întârziere. La rândul ei, Comisia informează autoritățile competente ale celorlalte state membre.

Articolul 39

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2012.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXĂ

Tabelul de corespondență nr. 1: Regulamentul (CE) nr. 2073/2004 > Regulament nou			
Articolul din Regulamentul 2073/2004	Articol nou	Articolul din Regulamentul 2073/2004	Articol nou
1	1	20	17
2	2	21	18
3	3, 4, 5, 6	22	19, 20
4	7	23	-
5	8	24	33
6	9	25	21
7	7, 10	26	34
8	11	27	32
9	11	28	9, 15, 16, 22
10	11	29	23
11	12	30	25, 27, 28,
12	13	31	28, 29, 32
13	13	32	30
14	14	33	31
15	14	34	35
16	14	35	37
17	15	36	38
18	15	37	39
19	16		

